

Baruch Edéné Kauders Katarina 1870 Körül

Körmenden született, de házasságakor, 1839-ben a később Gyórhöz csatolt Győrszigetre költözött, ahol férjének jól menő rövidáru üzlete volt. Mélyen vallásos ükanyám a magyar zsidóság később neológnak nevezett ágához tartozott. Bár ő már nem vágatta le a haját, mint azt a 18. században született édesanyja tette, a korábbi szokás csökevényeként még vendéghaját tett fel. A 19. században az ország nyugati és középső régióiban élő magyar zsidók jelentős részéhez hasonlóan a Kauders, Baruch és Berger őseim otthon legszívesebben németül beszéltek és ezen a nyelven írták leveleiket, habár tudtak magyarul is. Az 1890-es évek előtt készült fényképeken a legtöbb férjezett zsidó nő valamilyen főkötőt visel. Ezek a főkötők a 19. század első felében szinte teljesen befedték a nők haját. A század második felében divatba jött főkötők azonban már csak a fejtetőt takarták és a haj egy részét is látni engedték, amit jól illusztrál ez az ükanyámról készült fotó.

A fénykép az 1862-ben alapított bécsi Adèle fotóműteremben készült, amelyet Adèle Perlmutter-Hellperin két bátyjával, Maxszal és Wilhelmmel közösen vezetett. A zsidó származású Adèle hamarosan az osztrák arisztokrácia divatos fényképésze lett, s ő volt az első és egyetlen nő, aki elnyerte a „császári és király udvari fényképész” címet. Űkanyám nyilván azért fordult hozzá, mert Adèle mint az előnyösen beállított női portrék specialistája is közismert volt.